

haaber, at denne Sag maa blive bragt i Orden, saa at Beboerne kunne faa det forøgede Tilskud. Jeg skal efter den højtærede Indenrigsministers Udtalelser tillade mig at komme med et Par undskyldende Bemærkninger for Komiteen. Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at Komiteen havde underskrevet paa at skaffe det manglende til Veje, og det er sikkert nok, det har den ogsaa, men det forholder sig dermed saaledes, at Folk deroppe ikke ere vante til at være paatrængende over for Regering og Rigsdag med Anmodninger om Tilskud, og det er en af de første Bevilinger, der er ydet oppe i den Kreds, jeg repræsenterer. De havde altsaa Tegninger og Overslag til en Bro til 11 Fod Vand, men saa kommer det senere frem, at Limfjorden skal uddybes til 13 Fod, og Broen skulde saa føres derud. Komiteen troede da, at de Tegninger og Overslag, de havde, vare tilstrækkelige, selv om de skulde nogle Fod længere ud til 13 Fods Vand, men da det har vist sig, at den skulde indtil 50 Alen længere ud, og at det bliver en større Udgift, end de havde ventet, saa de sig nødsagede til at komme til Rigsdag og Regering igen med Anmodning om at faa det forøgede Tilskud af 5000 Kr. Jeg vil haabe, at naar den højtærede Minister faar sat sig bedre ind i Forholdene, vil finde det rimeligt at yde dette Tilskud, saa at de kunne faa Broen, som vil være særlig nødvendig for den Del af Valgkredsen, som ligger ud imod Limfjorden. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister efter den nøjere Eftertanke, han lovede at skænke Sagen, vil komme til det Resultat, at de bør have Tilskuddet.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds (J. Nielsen) har taget Ændringsforslaget under Nr. 1 tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

N. Andersen: Det Andragende, under Nr. 59, som jeg vil tillade mig at sige et Par Ord om, er en gammel Bekendt, som vi mange Gange have haft til Omtale her i Tinget. Det angaar Skødstrup Billetsalgssted. Jeg har i sin Tid anlagt Banen og kender altsaa Forholdene ret godt derovre, og jeg har altid haft den Anskuelse, at man begik en Fejl fra Statsbanernes Side i sin Tid, ved overhovedet at tillade Anlægget af et Stoppedet ved Skødstrup. Det er et af de alleruheldigste Steder, man kunde vælge af Hensyn til de rent

tekniske Forhold. Det Sted, hvor Stoppedet er anlagt, er bogstavelig talt et Hul med stærkt Fald fra begge Sider ned til det lille ganske korte horisontale Parti, der ligger i en dyb Udgravning. En Udvidelse vil kræve betydelige Omkostninger, og det vil genere Statsbanedriften i meget betydelig Grad, hvis man skal have større Trafik paa denne Holdeplads, end der er. Jeg tror, man havde gjort klogt i i sin Tid at nægte Anlægget af Holdepladsen, da Løften Station ligger ganske kort derfra. Man kan sige, hvad man vil, om Skødstrup, Løften ligger dog saa godt for Vejforbindelsen som muligt. Jeg kan derfor godt forstaa den ærede Ministers Vægring ved at gaa til yderligere Udvidelse af Skødstrup Holdeplads, en saadan er vist nok næppe berettiget.

Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg benytte Lejligheden — jeg har faaet Lov til at bruge to Minutter — til at rette en Fortalelse, som jeg gjorde mig skyldig i forleden Aften ved Finanslovens 3dje Behandling ved Omtalen af Tilsynet med de private Baner (Sp. 4521). Min Mening var at henstille til den højtærede Minister, om der ikke var en Mangel ved det Tilsynsapparat, vi hidtil havde benyttet ved de private Baner — og for Resten maaske ogsaa ved Administrationen af Statsbanerne — nemlig den, at Maskinafdelingen noget tilsidesættes. Jeg har nemlig den Tro, at det, som det ikke mindst kommer an paa at føre Tilsyn med ved de private Baner, er det rullende Materiel, og det er der, saa vidt jeg kan skønne, ikke taget tilstrækkeligt Hensyn til. Jeg tror, det er nødvendigt eller i alt Fald snart vil blive nødvendigt, at vi gøre det samme, som man gør i vore Nabolande, nemlig supplere Tilsynet med de private Baner med et Medlem af Statsbanernes Maskinafdeling. Jeg har selvfølgelig al Respekt baade for de kongelige Kommissarier og for de uddannede Baneingeniører, der føre Tilsynet. Men man kan ikke med Billighed forlange, at de skulle være særlig uddannede som maskinkyndige, eller vognkyndige. Det er efterhaanden blevet næsten en Videnskab at bygge Vogne og Lokomotiver, og det bliver derfor mere og mere nødvendigt, at der foretages et kyndigt Tilsyn med Materiellet lige saa vel ved de private Baner som ved Statsbanerne. Jeg vil derfor meget anbefale den højtærede Minister at lade Statsbanernes Maskinafdeling ogsaa paa dette Omraade komme til sin Ret og tage den med ved Tilsynet med de private